

πυξίς ἦτο διηρημένη. Ἐπὶ ἐκάστης δὲ αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ διαζώματος τοῦ θριγκοῦ, εἰ καὶ ἐπιχειρησμένη πτερωτὴ κατ' ἰδέαν εἰκῶν τοῦ ἀνέμου, πρὸς ἃν βλέπει, φέρουσα ἐν χερσὶ τὸ σύμβολον αὐτοῦ, καὶ ἄνωθεν τὸ ὄνομα, οἷον Βορέας, Σκείρων, Ζέφυρος, Λίψ, Νότος, Εὖρος, Ἀπηνλιώτης, Καϊκίας. Ἔχει δὲ τὸ ὠρολόγιον καὶ δύο διςτύλους προστάσεις Κορινθιακοῦ κόσμου.

Ἡ τοποθεσία δὲ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δίδει ἀφορμὰς εἰς τινὰς τοπογράφους τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἰσχυρίζωνται ἐπιμόνως, ὅτι ἐνταῦθά που ἦτο ἡ νέα ἀγορὰ τῶν Ἀθηναίων, ἥς πύλην θέλουσι νὰ λέγωσι τὴν δυσμικῶς τοῦ ὠρολογίου κειμένην στοὰν τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς, ἥς σώζονται τέσσαρες Δωρίου κόσμου κίονες.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων, χάριν τῶν πολλῶν ἐπὶ τὸ δημωδέστερον.

ΔΙΑΤΙ Π ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΩΝΟΜΑΣΘΗ ΟΥΤΩΣ.

Ἐν τῇ θαλάσῃ ταύτῃ εὐρίσκεται, ἰδίως πρὸς τὰς ἀκτὰς πῆξαι Αἰθιοπίας, χόρτον τι, ὅπερ οἱ Ἴνδοι καὶ οἱ Αἰθίοπες ἀποκαλοῦσι *Σούρ* ἢ *Σούρον*, καὶ ὅπερ οἱ βαρεῖς αὐτῶν μεταχειρίζονται κοκκινίζοντες τὰ ὑφάσματα. Ὁ κόκκος τοῦ φυτοῦ τούτου ἁμοιάζει κατὰ τὸ σχῆμα τῷ ἄμυγδάλω, καὶ λέγεται καλὸς εἰς τροφήν. Ὅσον δὲ διὰ τὸ ἄνθος, ἔχει τὴν μορφήν κρόκου, καὶ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ, μεμιγμένον μετὰ χυμοῦ κίτρου, παράγει ἐρυθρὸν τι ζῶηρον, ὅπερ ὁμως ἔχει τὴν ἔλλειψιν ν' ἀλλοιοῦται τάχιστα.

Εἰς πλεῖστα μέρη, τὸ φυτὸν τοῦτο καλύπτει διὰ τῶν φύλλων καὶ τῶν ἀνθέων αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, καὶ τῇ δίδει χρῶμα ἐρυθρὸν, καίτοι τὸ ὕδωρ αὐτῆς δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὠκεανοῦ.

Πραγματικῶς δὲ τὸ ὕδωρ φαίνεται ὅτε μὲν κυανοῦν, ἐπεὶ δὲ λευκόν, ἐνίοτε πράσινον εἰς τὰ μᾶλλον βαθέα μέρη, ἢ πρασίνωπὸν εἰς τὰ ἥττον βαθέα, καὶ ὧν ὁ μυθὸς καλύπτεται ὑπὸ ἰλύος.

Ἀναμφιβόλως λοιπὸν εἰς τὸ *Σούρ* ἢ *Σούρον* ὀφείλει ἢ Ἐρυθρὰ θάλασσα τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ ἡ πιθανότης αὕτη μεταβάλλεται εἰς βεβαιότητα, ὅταν ἀναπολήσῃ τις ὅτι ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ ἡ θάλασσα αὕτη ὀνομάζεται *Μπαχάρ Σούρ*, μεταφραζόμενον Θάλασσα τοῦ *Σούρ*.

ΛΛΛΛΛΛΛΛ

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟῦ ΚΑΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ

Παρὰ διαφόροις Λαοῖς.

Ὅταν εἷς Κινέζος προσκαλῆται ὡς μάρτυς εἰς τὸ δικαστήριον, ζητεῖ χάρτην καὶ καίει αὐτὸν λέγων «Εἶθε οὕτω καὶ ἐγὼ νὰ καῶ ἐὰν ἐπιορκήσω». Ἄλλοι μάρτυρες θραύουσι ποτήριον εὐχόμενοι νὰ πάθωσι τὸ αὐτὸ ἐὰν δὲν εἴπωσι τὴν ἀλήθειαν. Ἔτεροι κάμνουσι τὰς αὐτὰς ἀρὰς κόπτοντες τὴν κεφαλὴν ἀλέκτορος ἢ καίοντες κάρφος ἀχύρου.

Ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίαῖς, εἰς τὸν μέλλοντα νὰ ὁμώσῃ προσφέρουσιν ὕδωρ τοῦ Γάγγου, ὅπως πῆρ καὶ φύλλα φυτοῦ τινος, ὅπως φάγγη. Πολλὰκις δὲ ὁμνύουσι ἐπίσης ἐπὶ τῶν Γραφῶν.

Πάρεδρός τις τῆς Βομβάης ἀναφέρει, ὅτι ἡμέραν τινὰ ἔφερον δάμαλιν εἰς τὸ ἀροατήριον καὶ ὅτι ὁ μάρτυς ἠθέλησε νὰ κρατήσῃ τὴν οὐρὰν αὐτῆς ἐφ' ὅσον κατέθετε τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. Ἰνδικαὶ τινες φυλαὶ ὁμνύουσι ἐπὶ δαρᾶς τίγρεως, πεπεισμένοι ὅτι οἱ ἐπιόρκοι κατατρώγονται ὑπὸ τοῦ θηρίου τούτου. Ὅταν Ἰνδὸς τις θέλῃ νὰ συνάψῃ συμβόλαιον τοῦ ὅποιου οἱ ὅροι νὰ μείνωσιν ἀπαραβίαστοι, ὁμνύει ἐπὶ σπάθῃς ἢ μαχαίρας, τὰς ὁποίας ὁ βραχμῶν καταγαίρει διὰ προσευχῶν καὶ χρίσεως.

Οἱ Μωαμεθανοὶ ὀρκίζονται προσφέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Κορανίου ἀποδιδόμενων αὐτῷ ἰδιοτήτων.

Οἱ ῥωμαιοκαθολικοὶ ὁμνύουσι ἐπὶ ζαυροῦ λαοὶ δὲ ἐτέρων θρησκευμάτων, κατὰ τοὺς σεβαστοτέρους τύπους τῆς θρησκείας αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ 1871, ὁ Αὐστριακὸς κώδικς ἀπαιτεῖ νὰ ὁμνύωσιν ὑψούντες μόνον τὸν ἀντίχειρα καὶ τοὺς δύο πρώτους δακτύλους τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ λέγοντες «Ὁὕτω γένοιτό μοι βοήθης ὁ Θεὸς».

Ἐν Γαλλίᾳ ὁ μάρτυς, εἰς ἃν ὁ δικαστὴς λέγει «Ὁμνύεις, ὅτι θὰ εἴπωσι τὴν ἀλήθειαν, πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἀλήθειαν» ὁ μάρτυς, λέγομεν, ὑψοῖ τὴν χεῖρα καὶ λέγει «Τὸ ὁμνύω».

Οἱ ἱερεῖς ὀρκίζονται θέτοντες τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους.

Ἐν Ἰσπανίᾳ, ἰδοὺ ὁ τύπος ὃν ὁ δικαστὴς ἀναγινώσκει εἰς τὸν μάρτυρα: «Ὁμνύεις εἰς Θεὸν τὸν πατέρα, εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἅτινα εἶναι τρία πρόσωπα εἰς ἓνα μόνον ἀληθῆ Θεόν, εἰς τὰ ἱερὰ βιβλία καὶ εἰς τὸν Σταυρὸν, ὅτι αἱ ἀποκρίσεις σου θὰ ἦνε ἐντελῶς σύμφωνοι μετὰ τὴν ἀλήθειαν.» Ὁ μάρτυς ἀποκρίνεται «Ἀμήν».